

Informacije društva

1. Sestanek društva v septembru

Sestanek bo v petek, dne 8. septembra 1972 ob 17 uri.

Dnevni red:

- a/ društvene informacije
- b/ zalivanje kaktej - novi pogledi

2. Članarina

Še vedno nekaj članov ni poravnalo članarine za leto 1972, zato prosi upravni odbor te člane, da izpolnijo svojo dolžnost. Vsi se moramo zavedati, da bo društvo lahko izpolnilo vse svoje naloge le, če bodo izpolnjeni tudi materialni pogoji. Tako je društvo nujno potreben diaproyektor, nimamo pa dovolj sredstev za nabavo. Upravni odbor trdno upa, da boste dobrohotno razumeli to naše opozorilo.

Predsednik

Priporočamo za zbirko

Čeprav "kosmatinci" niso več tako priljubljeni kot pred leti je *Euphorbia lanata* še vedno kaktus, ki ga želi imeti v svoji zbirki tudi začetnik. Običajno je to prva nakoliko bolj občutljiva vrsta, s katero se sreča zbiratelj. Kljub svoji zahtevnosti pa *Euphorbia* ni težko ohraniti tudi več let.

Ta kaktus je po celi površini ovit z dolgimi belimi lasi zato ga lahko mirno postavimo tudi na direktno sonce. Če stanujete v mestih, ga prekrijte s prozorno plastiko, da se bela barva ne bo spremenila v sivo. Bodice ima lepo rumene in sicer po 20 jih gleda iz vsake areole. Čez zimo pa ga ohranite, če ga postavite v svetel hladen prostor (cca 10°C) in nič ne zalivate do srede marca. Če pa

imate mlade sejančke, jih morate tudi pozimi zmerno zalivati, da se koreninski laski popolnoma ne izsuše.

Zelo lepa je tudi kristalna oblika tega kaktusa, ki pa jo moramo cepiti, kajti le tako jo lahko ohranimo in vzgojimo do znatne starosti. Podlaga za cepljenje je *Trichocereus* ali *Cereus*.

ing. Jerin

Gojitev melokaktej

Članek je izšel v januarski številki revije *Kakteen und andere Sukkulanten* v letošnjem letu, napisal ga je dr. ing. Ernst Priessnitz, predsednik avstrijskega društva, ker so melokakteje zelo zanimive, sem se odločil za nekoliko skrajšan prevod članka. Pa prepustimo besedo avtorju:

Gojitelji kaktej vedo večinoma zelo malo ali celo nič o gojitvi te vrste, čeprav je znana v Evropi že skoraj 500 let. V večini literature najdemo zelo malo pravih napotkov za gojitev te vrste, izjema Baxbaumova knjiga "*Kakteenpflege biologisch richtig*" iz leta 1959, to knjigo so prodajali tudi pri nas. Vzrok za to je, da se gojitev te vrste pri nas večinoma ni obnesla. Na splošno velja še danes mnenje da se importi te vrste pri nas ne obdržijo trajno, to mnenje seveda ni pravilno. Mnenja sem, da je glavni vzrok za neuspeh neprimerni pogoji, ni namreč možno gojiti vse kakteje v rastlinjaki pod enakimi pogoji. Na splošno prezimijo kakteje v rastlinjaki pri temperaturi 6° do 8°C, to pa je za melokakteje smrt. Zimska temperatura je pri teh kaktejih minimalni potreben faktor, čeprav sta važna faktorja tudi substrat in voda. Cepil sem dvoletne sejančke *Melocactus neryi* na podlagi *Eriocereus jusbertii*, po 3 letih mi je že cvetel, nato je pozimi zaradi prenizke temperature poginil. Podobne rezultate sem dosegel tudi z *Melocactus maxonii* in *belavistensis* na enaki podlagi. Poleti sem te kakteje dobro zalival in gnojil, pozimi je bila v rastlinjaku tudi ponoči temp. 15° do 20°C. Večje količine semen *Melocactus depressus* in *pruvianus* je sejal v šoto z dobrim uspehom Repenlhagen vsekakor mora biti substrat kisel. Sejančke sem presadil v zmes šote, grobega peska in granitnega zdroba. Komlicirani recepti za substrat za mene že dolgo niso zanimivi, važno je le fizikalno stanje substrata in njegova kislost. Sejančki so hitro uspevali s kislim polnim gnojilom, tako da moram vsako leto presaditi v večje lončke. Posebno važna je gojitev v avgustu, septembru in oktobru, v tem času je potrebno dovolj toplote in svetlobe, tako tudi temp. ponoči naj bo dalj časa pod 15°C podnevi mora biti seveda znatno višja. To velja tudi za druge kakteje iz tropičnih krajev. Gojitev melokaktej ni nič težja, ona je samo drugačna. Pri takih pogojih nisem nikoli opazil poškodbe korenin. Važen je grob, porozen in propusten substrat. Nekateri priporočajo dodatek morske soli v vodi za zalivanje, vendar tega ne priporočam, ker potrebne količine soli še niso poznane. Tako je o melokaktusih zapisal avtor.

Večina melokaktusov je doma iz obalnih področij centralne Amerike, le *M. neryi* izvira iz notranjosti Brazilije. Buxbaum priporoča za mlade rastline iz obalnega področja mešanico 2 delov listavke in 1 dela grobega peska z dodatkom nekaj zemlje iz toplih gred in zemlje iz njiv. Mešanica nora biti dokaj kislja, pH približno 4,5.

Tudi sam sem se navdušil za to vrsto in sem letos prvič sejal melokakteje in sicer *M. peruvianus* in HU 128 (seme od Herdta),

v 1 tednu je skoraj 100 % vzklilo. Po enem mesecu so rastline visoke 8 mm, kakšna bo njihova nadaljna usoda bom povedal drugo leto.

inž. Novak Engelbert

Glasilo "Kakteje in sukulente" : lastnik, izdajatelj in založnik je Društvo prijateljev kaktej SR Slovenije. Ponatis v celoti ali delno je dovoljen samo s privoljenjem društva. Dopise in vprašanja pošljite na naslov odgovornega urednika. Rokopisov ne vračamo. Odgovorni urednik: Novak Engelbert, dipl.ing., Rožna ulica 23 61000 Ljubljana.